

Ст. Ц. Баръмовъ.

Нашата утеха и надежда.

Това сж нашитѣ деца.

Човѣкъ се пита понѣкога: отде иде и кжде отива, защо живѣе и какъвъ смисълъ има тоя животъ? И всѣки отговаря по своему, споредъ ума и развитието си.

Едни смѣтатъ, че сж родени само да ядатъ и пиятъ, да трупатъ богатства и да не работятъ. Тѣ казватъ: „Родили сме се да ядемъ и приемъ. Туй ще ни остане на тоя свѣтъ. Следъ насъ да става, каквото щѣ“.

Други мислятъ иначе. И тѣ се хранятъ, грижатъ се за себе си, подържатъ семействата си, но тѣ смѣтатъ, че готовановството е зло въ свѣта, че всѣки човѣкъ трѣбва да се труди, да работи и произвежда нѣщо полезно за хората. Мнозинството отъ тѣхъ сж неукы, сиромаси и отрупани съ грижи, но тѣ схващатъ и разбиратъ много добре, че който не работи, не трѣбва да яде. И тѣ работятъ. И като работятъ, изкарватъ не само своята прехрана, но подобраватъ, облекчаватъ и разхубавяватъ живота на цѣлото общество, на цѣлото човѣчество. Значи тѣхниятъ трудъ е полезенъ. Той спомага за добруването на всички.

Готовантъ е затворенъ. Той гледа само за себе си. Хората на труда — било на физическия или на умствения трудъ — живѣятъ смислено, защото тласкатъ общия

животъ къмъ по-високъ идеалъ, къмъ по-свършенъ порядъкъ. Тѣ живѣятъ съ надежда и утеха, че животътъ чрезъ труда полека-лека се промѣня, че сега не е както е било преди сто години, че сегашниятъ животъ нѣма да бжде такъвъ следъ други сто години.

Така хората гледатъ на свѣта и на живота презъ разни очила. Иматъ различни идеали. **Хората на труда намиратъ смисълъ въ живота: да го подтикватъ напредъ, да помагатъ на прогреса. Готовановцитѣ намиратъ смисълъ въ него: да го използватъ само за себе си.**

Историята на човѣшкия напредъкъ може да се изрази въ нѣколко думи: борба за завладяване и използване на природата. Борба на човѣка съ природнитѣ сили: да ги изучи, подчини, впрегне въ услуга на човѣчеството. Борба да открие природнитѣ богатства и ги използва. Ако нѣкога дивакътъ се е ужасявалъ и боготворилъ свѣтковицата, днешниятъ напредналъ човѣкъ е господарь надъ нея. Той поставя грѣмотводи и пази кжщата си отъ подпалване. Той е затворилъ тая свѣтковица въ изкусно построени апарати и машини и я обърналъ въ послушенъ слуга. Чрезъ нея препраща телеграми, чрезъ нея говори, освѣтява кжщи и улици, движи трамваи и машини въ фаб-